

oplæse det paagjældende Punkt i begge Lovforslag, for at man kan gjøre en Sammenligning. Regjeringsforslagets Paragraph 3 lyder nemlig saaledes: „Regjeringen bemyndiges til at bortforpagte for et Tidrum af indtil 100 Aar samtlige de her omhandlede Baners Drift, saaledes, at Forpagteren leverer Alt til Driften fornødent Materiale osv.“, og Mindretallets Forslags § 4 lyder saaledes: „Regjeringen bemyndiges til at bortforpagte de i Paragrapherne 1 og 2 omhandlede Baners Drift, saaledes, at Forpagteren leverer alt til Driften fornødent Materiel osv.“. Det sees af denne Sammenligning, at hvis det skal opstilles som en Hovedindvending imod Mindretallets Forslag, at Driftens Bortforpagtning ikke i Loven er gjort til ufravigelig Betingelse for Anlæggets Udførelse, da maa denne Indvending sukommene ligesaa godt kunne fremsættes imod Regjeringens Forslag, men jeg maa for mit Vedkommende ansee det for fuldkommen rigtig, at denne Bestemmelse ikke i selve Lovforslagene er optaget som en ufravigelig Betingelse, da flere af Lovforslagets øvrige Bestemmelser alligevel bør kunne træde i Kraft, forinden denne Betingelse fyldestgøres. Med Hensyn til nogle andre her i Salen fremkomne Indvendinger skal jeg bemærke, at forbi et eller andet Medlem af Thinget optræder som Medstiller eller Understøtter af vort Forslag, har hans Udtalelser om, hvorledes han opfatter Lovforslagets Indhold, ikke derfor større Betydning med Hensyn til Fortolkningen af Forslagets enkelte Bestemmelser; thi disse maa selvfølgelig fortolkes efter den naturlige Opfattelse af Lovforslagets egne Ord. Dette gjælder ogsaa med Hensyn til de af et enkelt Medlem af Mindretallet fremsatte Bemærkninger om hans Mening med Bestemmelserne angaaende Driftsforpagtningen, Udbydning til Entreprise i mindre Stykker osv.; men forøvrigt troer jeg, at hvad jeg igaar tilod mig at udvikle, maa have gjort det klart for ethvert Medlem, som med uhibet Blik bedømmer disse Spørgsmaal, at Bortforpagtningen af Driften paa ingen Maade kan give os den Garanti for en helbig Udførelse af Jernbaneanlægget, som Udvalgets Fleertal vil lægge deri. Intet Medlem, der tager Sagen under moden

Overveielse, vil kunne ffule for sig selv, at hvis uheldige Trafikkforhold, en uheldig Vane eller en uheldig Contract, skulde foranledige, at Driftsforpagterne have vedvarende Tab istedet for Indtægt af Driften, da kan den forholdsvis ubetydelige Capital, som staaer i Driftsmateriellet, paa ingen Maade give Staten tilstrækkelig Garanti for, at Forpagterne vilde vedblive at opfylde deres Forpligtelser; og naar deri ikke er en saadan Garanti, saa er det jo illusorisk at ville berolige sig med en saadan Bestemmelse, hvorfor jeg troer, at det er fuldkomment correct, at Mindretallet holder dette Punkt adskilt fra selve Bestemmelserne angaaende Linieanlægget. — Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 2den Valgfreds yttrede blandt Andet ogsaa, at den, der baade bygger Banen og forpagter Driften, kan gjøre begge Dele billigere. Jeg troer, at selv en flygtig Overveielse vil vise, at dette ikke holder Stik. Der er for det Første ikke Tale om, at den, der er Entrepreneur for Udførelsen af Linieanlægget, tillige selv vil vedblive at være Forpagter, tværtimod vil Enhver, der kjenner Forholdene, være forud vidende om, at Forpagtningen rimeligvis vil gaae over til et Actieselskab, og som Følge deraf vil det blive to forskjellige Personer, der komme til at staae ligeoverfor Staten som Entrepreneur for Banens Bygning og som Forpagter af Driften. Som Følge deraf har jeg heller ikke kunnet tiltræde den Anstuelse, at Arbeidsentreprenøren, for at fremme Driftsforpagterens Interesse, skulde ffade sin egen ved at udføre et bedre og kostbarere Anlæg eller ved at føre Linien igjennem frugtbare, for Trafikken gunstigere, men for Anlægget ugunstigere Egne. Der er dernæst endvidere bemærket imod den Bestemmelse i Mindretallets Forslag, at Arbeidet skulde bortafforderes i mindre Stykker, at et slikt Arbejde ikke egnede sig til at udbydes i smaa Stykker. Jeg troer, at det i enhverfømhelst Lovbestemmelse maa forudsættes, at Administrationen, naar den skal bringe Bestemmelsen i Udførelse, vil gjøre det paa en saa fornuftig, hensigtsmæssig og god Maade, som Forholdene maatte tilraade, og at dens Handlemaade netop vil blive bestemt af Hensynet til, under hvilke Betingelser den kan faae Arbeidet billigst ud-